

forenings honningnotering, er ikke blevet reguleret siden 1992.

For at begrænse administrationen omkring beregning og udbetaling af erstatningerne mest muligt, vil erstatning for tilintetgjorte og behandlede bifamilier blive fastsat som et standardbeløb med udgangspunkt i markedsprisen for genanskaffelse af en bifamilie. For bifamilier angrebet af skadegørere må det forventes, at erstatningsbeløbet vil blive fastsat lavere end for bifamilier, der ikke er angrebet. Samtidig vil der som hidtil kunne ydes en reduceret erstatning for bifamilier, der behandles for ondartet bipest ved "dobbelt omsætning".

Prisen for anskaffelse af en bifamilie er i dag i mellem 500 kr. og 1200 kr. alt efter race, kvalitet og tidspunkt på sæsonen. Det er hensigten årligt at fastsætte erstatningsbeløbet på baggrund af en gennemsnitlig anskaffelsespris og efter høring af det rådgivende udvalg.

Hvis biavlere får dækket sit tab helt eller delvist via forsikringsydelse eller andre ydelser, der har karakter af erstatning, vil dette indgå i beregningen af den konkrete erstatningsudbetaling.

Fødevarerministeren kan efter forslaget til stk. 2, endvidere fastsætte regler for udbetaling af erstatningen. Da udbetaling af erstatning kan henregnes som statsstøtte, vil der blive stillet krav om, at erstatningsmodtageren skal afgive en erklæring om hvorvidt og i givet fald i hvilket omfang, der inden for de seneste 3 år er modtaget eller modtages andre former for statsstøtte, der henregnes som de minimis-støtte.

Til § 7

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til renavlsbestemmelserne i den gældende lovs § 14.

Det er hensigten indtil videre at videreføre bestemmelserne i den gældende bekendtgørelse nr. 771 af 16. september 1992 om renavl af honningbier.

Af forædlingshensyn kan det være nødvendigt at holde biracer og avlslinjer geografisk adskilt. En avlslinje er resultatet af en planlagt, fortsat proces af paring og udvælgelse, som frembringer en mere eller mindre ensartet, særskilt gruppe af organismer.

Med henblik på sikring af renavl af honningbier afgrænser biavlere renparringsområder til etablering af parringsstationer. I disse renparringsområder må kun en bestemt genetisk linje avles. Renavl er en klar erhvervsinteresse. Der er i dag ca. 20 renparringsområder, hvor kun en bestemt genetisk linje må avles.

Renavlsområderne skal, for at undgå uønsket indkrydsning af fremmede arveanlæg, være beliggende i afgrænsede områder, typisk mindre øer og halvøer.

Godkendelse af en ansøgning om etablering af et renavlsområde meddeles på baggrund af oplysninger om bl.a. ansøgerens kvalifikationer som bidronningeavlere. Før der kan træffes afgørelse offentliggøres meddelelse om ansøgningen i den lokale presse således, at biavlere og frøavlere inden for området har mulighed for at komme med indsigelser.

Godkendelsen meddeles for 5 år ad gangen efter de gældende regler, og det er en betingelse for opretholdelse af godkendelsen, at der udføres avlsarbejde, og at der årligt indsendes en rapport herom.

Efter forslaget til § 7 kan fødevarerministeren fastsætte regler om ansøgningens indhold, samt stille betingelser for godkendelse af renparringsområder. Det er ikke umiddelbart hensigten at ændre betingelserne for en godkendelse, men betingelserne vil i takt med udviklingen blive genovervejet. Der kan for eksempel blive stillet krav om særlig uddannelse af den ansvarlige for renavlsstationen.

Til stk. 2

Efter forslaget til stk. 2 kan fødevarerministeren fastsætte regler om at f.eks. andre avlere udskifter alle bier til renavlsstationens avlsline. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om kontrol heraf.

Til § 8

Efter bestemmelsen i § 8 er det muligt at fastsætte regler om forbud mod hold af biarter og -racer, som vurderes at kunne være skadelige for den eksisterende population af holdte bier i Danmark, f.eks. ikke-hjemmehørende bier med invasive eller parasitære karakteristika eller bier, som frygtes at kunne indslæbe nye sygdomme.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 14 i den gældende lov. Der har ikke hidtil været behov for at foretage regulering af eller forbud mod hold af arter eller racer af honningbier, der kan frembyde en risiko for biavl (som f.eks. de parasitiske Kapbier eller de asiatiske biarter med potentiale til at overføre nye skadegørere). Der kan dog på sigt blive behov for at foretage en sådan regulering.

Ifølge naturbeskyttelsesloven § 31 må dyr, der ikke findes naturligt vildtlevende i Danmark, ikke udsættes i naturen uden miljøministerens tilladelse. Formålet er at hindre udsætning af ikke-naturligt hjemmehørende arter, der vil kunne have negativ effekt på det naturlige økosystem.